

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Er Naalakkersuisut villige til at forhøje kvoten af narhvaler i Østgrønland?
 - a. Vil Naalakkersuisut realisere og lytte mere til fangernes udmeldinger og erfaringer?****
- 2. På kysten bliver narhvalerne flere og flere, som fangerne siger, mens Naturinstituttet siger det modsatte, vil Naalakkersuisut kun lytte til Naturinstituttet?**
- 3. Vil Naalakkersuisut udrydde fangerne?**
- 4. Hvis man ikke vil udrydde fangerne, skal Naalakkersuisut så ikke, ud fra befolkningens værdier, begynde at have strengere krav til dem som pålægger os restriktioner udefra?**
- 5. Har Naalakkersuisut planer om at forbedre forholdene for fangerne?**
- 6. Vil Naalakkersuisut følge det oprindelige folks rettigheder, som ligger under menneskerettighederne?**

Medlem af Inatsisartut Gerth Mikaelson, Naleraq

Begrundelse:

I de senere år har vi set en stigende udvanding af det gamle fangstdistrikt i Østgrønland. Fra barndommen af har vi den skik at tage med vores forældre på jagt efter vildt i det fri. Før der var nogen begrænsninger, var vi med på jagt, lære at ligge på lur og fange store dyr, når vejret var til det. Og vi fanger, hvad vi har brug for.

Som grønlandere har vi tilpasset os vores land og dets natur, hvilket er vigtigt for os. Vores land er meget anderledes end andre steder. Der er ingen skove. Store dele af landet kan ikke anvendes til havebrug. Vi har fangstdyr som er tilpasset vores kroppe og dem fanger vi. Dog er det i vores dagligdag kæmpe stor begrænsning af kvoter til fangstdyr og gør det meget hårdt at være fanger og det er meget svært at acceptere, som medlem af Inatsisartut fra Naleraq.

At lytte mere til fangere har været et stort emne under valgkampe. Og hvis det ikke bare skal være tomme ord, så er det på tide at handle. Vi skal begynde at træffe beslutninger der er tilpasset vores land og have tillid til vores fangere og handle ud fra dem. At bare snakke er jo ikke at handle, det er bare at bryde løfterne.

Rammerne gør at fangere er selvstændige erhvervsdrivende. Det betyder bankerne eller andre ikke kan tilbyde hjælp eller lån.

Derfor må vi beskytte og respektere vores rettigheder som oprindeligt folk og stoppe med den alt for stramme begrænsning af fangsttyr fra Naalakkersuisut, da alting bliver dyrere og dyrere.

Ellers er det bare tom snak.

Lad os prioritere Inuit her i landet.

Lad os bekæmpe de alt for store begrænsninger udefra.

Hvis vi ikke kæmper imod vil vi altid blive set ned på. Denne måde er det værste ting for den lokale befolkning.

Spørgsmålene bedes besvaret indenfor 10 arbejdsdage. Hvis der er tvivlsspørgsmål ved oversættelsen, skal man gå ud fra den grønlandske tekst.